

ת"פ 69191/03/22 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 69191-03-22 מדינת ישראל נ' פלוני

כבוד השופטת רות שפילברג כהן	בפני
המאשימה	בעניין:
מדינת ישראל	
נגד	
פלוני	הנאשם

גזר-דין

הנאשם הורשע, על סמך הודאתו, בעבירת איומים עפ"י סעיף 192 לחוק העונשין. מדובר ברצף אירועים שהתרחש ביום 21/3/2022 בבית בו מתגורר הנאשם יחד עם הוריו בכפר זרזיר. הנאשם התעורר וביקש להשתמש ברכב של אמו, ולאחר שאמו הסבירה כי לא ניתן לקבל את הרכב הדרוש לעניין אחר, זעם, התעקש ולקח את המפתחות. אמו של הנאשם ביקשה אז מבנה האחר, אחיו של הנאשם, למנוע מהנאשם לצאת עם רכבה. הנאשם איים אז על אחיו שיהרוג אותו, שישרוף לו את הרכב, "יגמור" אותו וישבור לו את הרכב כמו בפעם שעברה.

האח ניגש אז לרכב שלו וכשהבחין שככל הנראה מישו "טיפל" במראה של הרכב, אמר לנאשם "תודה רבה". הנאשם הגיב לדברים אלה באיום על האח ואמר לו, בין היתר, "אני הלילה גומר אותך ושורף את הרכב של המעסיק שלך".

ב"כ המאשימה בטיעוניה הכתובים ביקשה לקבוע כי מתחם העונש לעבירה נע בין מאסר קצר בפועל, לרבות בעבודות שרות, ועד 18 חודשי מאסר. המאשימה הפנתה לחומרתם של האיומים ולפגיעתם בערך החברתי, שהינו זכותם של פרטים לחיות בשלוות נפש ובהגנה מפי הפחדה ואיומים. באשר להצבת העונש במתחם העונש, הפנתה המאשימה לכך שלא הוגש תסקיר לעונש וכי מדובר במי הורשע כבר בעבירות אלימות דומות. מכאן ביקשה המאשימה להטיל על הנאשם עונש במרכז מתחם הענישה.

ב"כ הנאשם ביקש להסתפק במאסר מותנה, וזאת לאחר שטען שמתחם העונש מתחיל במאסר מותנה ומסתיים במאסר קצר. הסנגור הפנה לנסיבותיו המיוחדות של הנאשם, לוקה בנפשו, אשר, עפ"י מסמכים פסיכיאטריים שהוגשו אושפז בעבר אשפוזים בב"ח "שער מנשה" ואובחן כלוקה במחלה פסיכיאטרית, עם רקע נוסף של שימוש בסמים. נטען כי מאז ששוחרר ממעצר בו היה נתון בגין תיק זה, לא הפר הנאשם תנאי שחרור, כי הוא מטופל, ואינו מהווה כעת סיכון למתלוננים. נטען כי שליחתו לבית הסוהר, שכן הנאשם לא ימצא מתאים לעבודות שרות, לא תשרת בפועל כל אינטרס לגיטימי. המתלוננים, כך נטען, פנו לעזרת המשטרה רק כי רצו שהבן יטופל.

אמו של הנאשם, המלווה אותו בדיונים בתיק זה, פנתה לבית המשפט וביקשה להימנע ממאסרו. האם שדמעה תוך שדיברה, דיווחה על קשיים עמם היא מתמודדת בעטיו של הנאשם, וכן בשל מצבו של בעלה, שגם הוא פגוע נפש, ודיווחה כי כעת הנאשם מטופל ונוטל תרופות.

באחד הדיונים הקודמים (מיום 15/5/2022), הופיע בפניי גם המתלונן השני, אחיו של הנאשם - מר מוחמד הייב, שהינו בעל משפחה נפרדת אך מתגורר באותו מתחם. האח הצהיר כי מעצרו של הנאשם השפיע לטובה והביא לשיפור בהתנהגותו, וביקש אז לשחרר אותו. האח הבהיר כי אם הנאשם יתנהג שוב התנהגות מאיימת, לא יהסס לקרוא למשטרה.

עבירת האיומים מגינה על ביטחון אישי, על שלווה נפשו של פרט ועל כבוד האדם. במקרה הנוכחי, מדובר בהתפרעות מאיימת ואלימה של גבר צעיר המתגורר עם משפחתו, על רקע סירוב לגיטימי ומנומק לתת לו את הרכב המשפחתי לשימוש. הנאשם השמיע איומים קשים לפגוע בבני משפחתו. אחיו. מהמתלוננים התרשמתי כבני משפחה דואגים ואוהבים את הנאשם, אשר נאלצו לפנות להתערבות משטרתית, דבר המלמד על חוסר אונים ועל חשש משמעותי שמא הנאשם אכן יפגע בהם. מבחינה זו מדובר בפגיעה משמעותית בערכים המוגנים. אמנם לא נגרם נזק פיזי, שכן מדובר באיומים מילוליים בלבד, ואולם אין ספק שנגרם נזק בפועל להתנהלות התקינה ולשלווה הנפש. מעבר לכך, מתוכן כתב האישום ניתן ללמוד, שהמשפחה היתה בתקופה של שמחה משפחתית כשאחד מהבנים האחרים היה אמור להתארס, ואין ספק שהאירוע טלטל טלטלה משמעותית את שגרת החיים. אילו הוציא הנאשם את איומיו לפועל, היה עלול להיגרם נזק משמעותי, ואולם ניכר כי לא מדובר בתכנון קר לאלימות, אלא באובדן עשתונות על רקע מצב נפשי לא שפיר של הנאשם.

מתחם הענישה לעבירת האיומים נעה, בנסיבות ביצועה, בין מאסר על תנאי לבין מאסר של כשנה בפועל.

הנאשם בן 27. בעברו ריצה מאסר של 14 חודש בגין שורת עבירות כלפי בני משפחתו. מהתיק הקודם ניתן ללמוד כי בתקופת ביצוע העבירות, שנת 2017, הטיל אימתו על בני הבית, התנהג בצורה פרועה ותובענית, דרש כספים מבני המשפחה ואף תקף והזיק לרכוש.

מלבד אותה הרשעה בגין עבירות משנת 2017, אין לחובת הנאשם עבר פלילי נוסף.

בהליך הנוכחי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה וחסך זמן שיפוטי. לבקשת הנאשם, נבחנה התאמתו לבית המשפט הקהילתי, ואולם, לאור נתוניו, ומשנמצא כי הוא סובל מאישיות אנטי סוציאלית והפרעות התנהגות, ומשמסר כי בחוויותיו אינו זקוק לטיפול, נמצא כי אינו מתאים לבית המשפט הקהילתי.

בפניי צעיר לוקה בנפשו, על רקע שימוש בחומרים שונים, ואולם, ככל הנראה, גם על רקע מחלת נפש תורשתית. אביו של הנאשם הינו נכה צה"ל, עפ"י דיווח הסנגור, והמשפחה מתמודדת עקב מצבו של האב עם קשיים רבים. מצאתי כי יש ממש בטענת הסנגור על כך שהנאשם לא ימצא, ככל הנראה, מתאים לעבודות שרות. מצב נפשי מאוזן הינו מדרישות הבסיס של מסגרת עבודות שרות, והמסמכים הפסיכיאטריים מטעים ב"ח "שער מנשה" מתעדים לקות אשר, ככל הנראה, תמנע את שילובו של הנאשם במסגרת של עבודות שרות. לא ראיתי טעם לבזבז זמן ומשאבים לבחון את ההתאמה לעבודות שרות בנסיבות אלה.

הנאשם היה עצור במשך תקופה של קרוב לשבועיים, עד ששוחרר לבקשת המתלוננים, תחילה לחלופה מרוחקת מהבית, ובהמשך הוחזר לביתו.

נסיבותיו של הנאשם מכונות בשפה המשפטית "תחלואה כפולה", מונח שניתן לאותם אזרחים הסובלים מתסמונות משולבות של פסיכיאטריה ושימוש בחומרים שונים. לא פעם נתקלים אנו בקושי של המערכת להציע טיפול מיטבי ויעיל ללוקים בקשיים מעורבים מסוג זה.

בעניינו של הנאשם בפניי, מצאתי כי ראוי לתת משקל מירבי לעמדתם של נפגעי העבירה, ולהימנע מכליאה, חרף העדרה של מסגרת טיפולית הולמת. מדובר, כאמור, בעבירה מילולית בלבד, אשר טופלה בזמן אמת כיאות, כשהנאשם נעצר, הורחק, הואשם, שוחרר, הוחזר הביתה, וככל הנראה גם טופל פסיכיאטרית תוך שיתוף פעולה אישי.

משפחת הנאשם מתמודדת התמודדות ממושכת עם נתוניו הבעייתיים ועם התנהגותו, ודומה כי האפיזודה הנוכחית הסתיימה, ולא מצאתי טעם בהמשכו של ההליך, בהזמנת תסקיר, או בהטלת מאסר נוסף על זה שהנאשם כבר ריצה בימי המעצר. הנאשם מלווה כעת באמו ומוקף בטבעת משפחתית תומכת, וסברתי כי האינטרס הציבורי מכתוב ענישה ברוח רצונם של נפגעי העבירה, המבקשים להקל עם הפוגע - הבן והאח.

אני גוזרת, אפוא, את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם הענישה כדלקמן:

1. מאסר בפועל למשך שבועיים בניכוי ימי המעצר מיום 21/3/2022 עד יום 4/4/2022.

מובהר כי הנאשם ריצה את מלוא עונש המאסר.

2. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים והתנאי הוא כי במשך 3 שנים החל מהיום, לא יעבור כל עבירת אלימות בתוך התא המשפחתי, כולל עבירת איומים ועבירה של היזק לרכוש במזיד.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ההפקדה במזומן שהופקדה במסגרת תיק המ"ת תוחזר לנאשם באמצעות אמו גב' אמנה הייב.

ניתן היום, י' סיוון תשפ"ב, 09 יוני 2022, במעמד הצדדים.